

-366-

Mgr. ZDENĚK HONZÍK
ADVOKÁT
301 00 PLZEŇ, ROOSEVELTOVA ul. č. 16
ČESKÁ REPUBLIKA
tel., fax 377227958, e-mail ak-prochazka@volny.cz

č.j. 3605-344/2012

Okresní soud Plzeň – město
Nádražní ul. č. 7
30623 Plzeň

OKRESNÍ SOUD PLZEŇ město
DOŠLO -2 -07- 2012
krá 1 pta PT kolky /

10,72

h

ke sp. zn. I T 149/2010

V trestní věci

obžalovaného

ing. Vladimír MIČKAL, nar.9.4.1951
bytem Plzeň, Kotíkovská ul. č. 747/42

obhajovaný

Mgr. Zdeňkem Honzíkem,
advokátem v Plzni, Rooseveltova ul. č. 16

*1.4. 017 pas městem
2.VII. 2012*

Dovolání obžalovaného do usnesení
Krajského soudu Plzeň sp. zn.
To 108/2012 ze dne 16.4.2012

Adresát

3104
- 364

- strana druhá -

Rozsudkem Okresního soudu Plzeň – město sp. zn. 1 T 149/2010 ze dne 25.10.2011 jsem byl uznán vinným ze spáchání trestného činu nedovoleného ozbrojování dle ustanovení § 185 odst. 1 trestního zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání šesti týdnů. Výkon trestu mi byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Současně mi bylo uloženo propadnutí věci blíže specifikované v tomto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal odsouzený odvolání.

Usnesením Krajského soudu v Plzni sp. zn. 8 To 108/2012 ze dne 16.4.2012 bylo odvolání jako nedůvodné dle ustanovení § 256 trestního řádu zamítnuto.

Proti tomuto rozsudku podává odsouzený dovolání jehož důvodnost spatřuje v ustanovení § 265b odst. 1 lit. g) trestního řádu, které odůvodňuje takto :

Nejvyšší soud České republiky
B r n o

Obhájce odsouzeného obdržel usnesení Krajského soudu v Plzni dne 3.5.2012 a 13.6.2012, odsouzený pak do datové schránky dne 6.5.2012 a v písemné podobě dne 26.6.2012 a tak lhůta pro dovolání uvedená v ustanovení § 265e odst. 1 trestního řádu je dodržena.

V napadeném rozsudku prvoinstančního soudu je odsouzenému kladeno za vinu, že ve svém domě v Plzni, Kotíkovská ul. č. 42, bez povolení k držení zbraně přechovával samonabíjecí pistoli ČZ vzor 70.

Z provedeného šetření v přípravném řízení bylo zjištěno, že na základě jeho zdravotního stavu bylo zahájeno řízení o odnětí věci, tedy zbrojního průkazu. Správní rozhodnutí, jakož i předchozí listiny údajně nepřebíral a to jednak v místě svého bydliště, jednak v Psychiatrické léčebně v Dobřanech a v rozporu s pravomocným rozhodnutím správního orgánu nadále neoprávněně držel výše uvedenou zbraň.

Stěžejním důkazním prostředkem provedeným v hlavním líčení je i lékařská zpráva, dle které z medicinského hlediska je nezpůsobilý k držení zbrojního průkazu a tedy i k držení jakékoliv zbraně.

Ve věci byl vypracován i další znalecký posudek na ověření rozpoznávacích a ovládacích schopností, když v souvislosti s tímto vyšetřením byl odsouzený omezen poměrně dlouhou dobu v psychiatrické léčebně s výsledkem, že jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti jsou na takové úrovni, abych nebezpečnost svého jednání mohl rozpoznat a stejně tak i své jednání ovládat.

U zpracovaných znaleckých posudků lze spatřovat zásadní rozpor s předcházejícími vyšetřeními prováděnými v Psychiatrické léčebně v Dobřanech, kdy lékaři k takovému podání vyjádření speciálně přizvanými, vyznělo vyšetření v opačném gardu neboť na základě tohoto podání zprávy došla Policie ČR k názoru, že zbrojní průkaz není oprávněn držet a proto ve správním řízení mu byl zbrojní průkaz odňat.

Tato dvě vyšetření si tedy navzájem odporují, nikoliv však diametrálně a tak dle názoru odsouzeného k odstranění jakýchkoliv pochybností byl obhajobou navržen, avšak soudem neakceptován návrh, na jehož podkladě by byl vypracován znalecký posudek revizní, který by obdobnou situací postavil najisto. Buď rozpoznávací a ovládací schopnosti odsouzeného jsou zachovány a v takovém případě byl zbrojní průkaz odebrán v rozporu s právem a nebo vyšetření v léčebně v Dobřanech je odpovídající jeho zdravotnímu stavu a v takovém případě není trestně odpovědný. Lékařské nálezy ve vzájemném vnitřním rozporu nalézací soud nehodnotil a tak pochybnosti nebyly odstraněny, ač se odvolací soud podrobně zaobírá hodnocením obou posudků v jejich souvislostech, kdy vlastně znalci dospěly ke shodnému závěru avšak s odlišnými prvky, které jsou zcela zásadní.

V napadeném rozsudku byla citována i další dvě lékařská vyšetření a to jednak MUDr. Ludmily Beranové ze dne 28.7.2009, které konstatuje, že odsouzený je chopen jak výkonu parašutizmu, tak i k držení zbrojního průkazu a dále je zde konstatováno rozhodnutí Okresního soudu Plzeň – město, kde bylo vedeno řízení o zbavení způsobilosti k právním úkonům. Obě řízení byla ukončena s výsledkem, že takových činností je schopen.

Tedy další posouzení zdravotního stavu vyjadřující libovůli správního orgánu a rozporuplnosti lékařských šetření a v průběhu tohoto dochází správní orgán k řešení, že k držení zbrojního průkazu nejsou zákonem stanovené předpoklady.

Dle názoru odsouzeného jeho zdravotní stav nebyl postaven najisto tak, aby bylo prokázáno beze všech pochybností, že odsouzený není způsobilý nejen k držení střelné zbraně, ale ani způsobilý rozpoznat a ovládat své chování, tedy

zda rozpoznávací a ovládací schopnosti jsou zcela či částečně zachovány a v jakém procentuálním postavení.

Krajským soudem v Plzni, proti jehož složení byla vznesena námitka podjatosti z důvodů uvedených v odůvodnění stížnosti, kterým nebyla podjatost Krajského soudu v Plzni odsouzeným shledávána a o této stížnosti do současné doby nebylo rozhodnuto, bylo odvolání jako nedůvodně dle ustanovení § 256 zamítnuto.

Nejen nalézací soud, ale ani odvolací soud se pak do všech podrobností nezabývali odůvodněností návrhu na zpracování nového znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.

Stejně tak sice byla uznána námitka odsouzeného na nelegální provedení domovní prohlídky při níž důkazy pro toto řízení byly zajištěny a tedy nemohly být v trestním řízení před soudem prvního stupně použity pro uznání na vinu, neboť řízení nebyla přítomna nezávislá osoba. Nicméně pro trestní řízení byla vina uznána jako právně relevantní, když soud vycházel ze zjištění, že zbraň byla držena neoprávněně a tím z formálního hlediska byla naplněna skutková podstata viněné trestné činnosti.

Odvolací soud se pak dopodrobna věnuje rozboru znaleckých posudků a jejich právní relevantnosti, když sám shledává zcela odlišná stanoviska znaleců, avšak ani v takových odlišnostech neshledává nutnost vypracování revizního znaleckého posudku, který v tomto zcela nestandardním trestním řízení je zcela zásadním důkazem pro prokázání viny.

Krajský soud se současně zabýval i škodlivostí trestné činnosti pro společnost a to proto, že se jí nevěnoval nalézací soud. I v tomto případě však dochází k závěru, že toto kritérium pro protiprávní jednání bylo naplněno.

Zásadní otázka však dle názoru odsouzeného nadále setrvává na posouzení jeho stavu z hlediska psychiatrického, kde k odstranění rozporů nedošlo a neodstranil je ani odvolací soud, ač tak učiniti měl a mohl. Právě v tomto je shledáváno porušení ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a proto se navrhuje, aby usnesení Krajského soudu v Plzni sp. zn. 8 To 108/2012 ze dne 16.4.2012 bylo zrušeno a věc vrácena k novému řízení a rozhodnutí.

V Plzni dne 29. června 2012

ing. Vladimír MIČKAL
obhajovaný

Mgr. Zdeněk HONZÍK
advokát
301 00 Plzeň, Klášterská 16
tel.: 37727956, mob.: 603956605